

Stanisław Stomma

Senator z województwa płockiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 118 826 głosów, czyli 62,73% oddanych głosów ważnych (189 434).

Członek Komisji: Inicjatyw i Prac Ustawodawczych;
Spraw Zagranicznych.

Urodził się 18.01.1908 w Szacunach na Litwie w rodzinie ziemiańskiej.

W 1922—1928 uczęszczał do Gimnazjum i Liceum im. Zygmunta Augusta w Wilnie, następnie studiował prawo na Uniwersytecie Stefana Batorego (1928—1932). Doktorat z prawa karnego uzyskał w tymże uniwersytecie w 1937.

W czasie okupacji był nauczycielem na tajnych kompletach w Wilnie, po wojnie pracownikiem naukowym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Habilitował się w 1947 (wniosek o profesurę nie został nigdy uwzględniony). Od 1946 członek zespołu redakcyjnego „Znaku” (w 1946—1953 redaktor naczelny) i „Tygodnika Powszechnego”. W 1950 zwolniony z pracy na UJ z powodu związków z środowiskiem „Tygodnika Powszechnego” i „Znaku”, przyjęty ponownie w 1956. W 1978 przeszedł na emeryturę. Jest publicystą „Tygodnika Powszechnego”, „Znaku” i „Res Publiki” (od 1987).

Podczas studiów był działaczem Stowarzyszenia Katolickiej Młodzieży Akademickiej „Odrodzenie”. W 1958—1964 był prezesem KIK w Krakowie. W 1957—1976 poseł na Sejm, przewodniczący Koła Posłów „Znak”. W marcu 1968 był współtorem interpelacji poselskiej Koła w sprawie represji stosowanych wobec młodzieży. 9.02.1975 jako jedyny nie głosował za zmianami w Konstytucji PRL, co stało się powodem końca jego oficjalnej kariery politycznej. W 1981—1985 był przewodniczącym Prymasowskiej Rady Społecznej. Założyciel i pierwszy prezes Klubu Myśli Politycznej „Dziękaria” (1984—1989). Członek Komitetu Obywatelskiego. Uczestnik obrad plenarnych Okrągłego Stołu i negocjacji w zespole ds. reform politycznych.

Żonaty; żona Elwira (wilnianka urodzona w Witebsku) jest z wykształcenia polonistką; ma dwoje dzieci: syna Ludwika w Paryżu i córkę Magdalenę w Kanadzie — oboje są etnografami i wykładowcami na wyższych uczelniach.

